

Už jsme si jednou říkali, jak velmi důležité je naučit psa správně aportovat. Zatím jsme cvičili aport tak, že pes viděl, kam jej házíme. Další stupeň přípravy pomocníka myslivce spočívá v tom, že pes najde v krytině i zvěř, kterou neviděl dopadnout, a je jedno, zda to je zvěř, kterou mu někdo hodil, nebo zvěř střelená. Těto disciplíně se říká dohledávka a je to označení velmi výstižné. Dobře připravený pes je schopný „dohledat“ vše, co potřebujeme. Jsou i psi, kteří najdou ztracené klíče od auta, pánovu peněženku nebo hůl. Je rozumné, když nám s výcvikem někdo pomáhá a když se ti pomocníci střídají. Jinak by se pes orientoval spíše podle pachu člověka, který měl zvěř v ruce, a to není žádoucí. Je třeba připomenout, že dohledávky by se neměly nacvičovat dříve, než pes úplně zvládá aport. Rozdíl mezi dosavadním nácvikem aportu a dohledávkou je hlavně v tom, že doposud se pes mohl řídit očima, při dohledávce ale musí najít zvěř čichem.

Nejlepší je nacvičovat na poli nebo louce se středně vysokou krytinou. Tím je myšlen porost (tráva, vojtěška atd.) tak vysoký, aby do něj zvěř zapadla tak, že není vidět. Nesmí to být ale zase porost, kterým by se pes musel obtížně prodírat, protože by jej to otrávil, a my chceme, aby pracoval s chutí. Při nácviku se používá to, co je tak zvané dobře napačované, tedy to, co pes může dobře cítit. Nejlepší je zvěř, nahradit ji může i vycpanina. Zvěř by neměla být těžká a neměla by být poškozená. Ideální

je zajíc nebo bažant, použít je možné i domácího králíka. Napřed zvěř odhodíme tak, aby pes viděl, kam dopadla, a pošleme jej pro ni. Pak psa otočíme hlavou na druhou stranu nebo jej odložíme tak, aby neviděl, kam hozená zvěř zapadne. Vůdce se ale dívat musí, protože potřebuje psa navést tak, aby zvěř určitě našel. Vůdce psa posílá proti větru a dává mu hlasitý povel např. „Hledej!“, „Hledej, ztratil!“ nebo „Hledej ztracenou!“ a potichu k tomu přidá ještě povel „Aport!“ Psovi tím vlastně říká, že má něco najít a přinést. Pes už většinou ví, jak má prohledávat nějaký prostor, a celkem ochotně se jde podívat, jestli by něco zajímavého nenašel. Vůdce mu může pomoci tím, že mu ukazuje, kam má jít. Když pes zvěř najde, dá vůdce povel aport a čeká, až mu pes zvěř přinese. Kdyby se psovi nepovedlo zvěř najít, vezme se na vodítko a odvede se k ní. Pak následuje povel aport a se psem se zvěř v mordě se vůdce vrací na místo, odkud ho vypustil, a tam mu teprve zvěř odebere.

Pes poměrně brzy přijde na to, co od něj chceme. To ale neznamená, že se s nácvikem dohledávky končí. Postupně se úplně vypustí povel aport, který při zkouškách při této disciplíně nesmí zaznít. Mění se také druhy zvěře a typ krytiny. Psa je prostě třeba připravit na to, že zvěř nebude dohledávat jen na krásné louce, ale třeba i v mokré řepě, kukuřici nebo v lese, a že to nemusí být vždy jen voňavý bažant, ale také třeba liška.

Vladimíra TICHÁ
Ilustrace Josef Pospíchal

